

A szükségben lévőkért végzett misszió

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 3Mózes 23:22; 5Mózes 10:19;
Máté 25:34-40; Lukács 5:17-26; János 5:1-9; 15:13

„A király pedig azt mondja majd nekik: Bizony mondom nektek, amennyiben megcselekedtétek ezt akár csak eggyel is az én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg” (Mt 25:40, ÚRK).

Lk 5:17-26 számos illusztrációval szolgál arra, miként segíti Isten a szükségben lévöket. Másokon keresztül ad támogatást, vagy bennünket indít, hogy segítsünk valakinek. Nem könnyű ez a munka, de nagy a jutalma, ezzel Jézus szolgálatát követjük. Néha egyértelmű, kinek van szüksége segítségre, máskor viszont nem teljesen az. Akármilyen is a helyzet, Isten arra hív bennünket, hogy az eszközei legyünk a rászorulóknak számára, függetlenül attól, milyen háttérből jöttek. A Biblia bátorít, hogy kerüljünk közel az idegekhez, és a bizalmukat elnyerve jobban látjuk majd, miként segíthetünk nekik megtalálni Jézust.

A hét témája a szükségben lévőkért végzett misszió. Látjuk majd, hogy Istennek van egy terve arra, hányféleképpen érhetjük el a rászorulókat. Talán fizikailag szorulnak támogatásra, esetleg érzelmileg, anyagilag vagy szociálisan. Némelyek a közösségük vagy a családjuk kivetettjei. Nem számít az ok, kötelességünk készen állni arra, hogy támogassuk őket. Ez az egyik lényege a keresztény elhívásnak és misszióknak.

A BARÁTOK HITE

Az evangéliumok egyik lenyűgöző története megjeleníti, mi mindent megtett néhány ember, hogy Jézushoz vigyen egy szükségben lévő, valószínűleg egy barátjukat. A történetből megtanulhatjuk, milyen nehéz munkát kell végeznünk időnként a rászorulóért.

Olvassuk el Lk 5:17-26 verseit (lásd még Mt 9:1-8; Mk 2:3-12)! Milyen tanulságokat szűrhetünk le az esetből a misszióval és a szolgálattal kapcsolatban?

Amikor Jézushoz vitték a beteget, vállalták a felelősséget, hogy gondoskodnak róla. Isten arra hív, hogy ilyenek legyünk: akik a szükségben lévőket Jézus Krisztushoz vezetik. Az efféle munka hitet, cselekvést és türelmet kíván, hajlandóságot arra, hogy szokatlan dolgokat is megtegyünk, ha arra van szükség. A férfiak Jézushoz tartottak, de problémák merültek fel. Nem tudták megszokott módon odavinni a barátjukat a Megváltóhoz, mégsem adták fel, hanem kreatívan új módot találtak arra, hogy a tervük sikerüljön. *A tetőn át engedték le a barátjukat!* Lukács szerint Jézus helyeselte a tettüket (lásd Lk 5:20). Krisztus szeretné, ha hozzá vinnénk segítségre szoruló barátainkat. A Biblia úgy utal rá, mint a Nagy Orvosra, aki vágyik arra, hogy bocsánatot és gyógyulást adjon a szenvedőknek, legyenek bárkik.

Ellen G. White felhívást intéz hozzánk: „Ne várj arra, hogy elmondják, mi a kötelességed! Járj nyitott szemmel, hogy lásd, kik élnek körülötted: ismerd meg a gyámoltalanokat, szenvedőket és szükségben lévőket! Ne rejtőzz el előlük, és ne térj ki a szükségletük elől! Ki adja annak bizonyosságát, amiről Jakab beszél, kiben látszik meg a tiszta és szeplő nélküli istentisztelet? Kik igyekeznek minden erejükkel segíteni az üdvösség nagy tervét” (*Testimonies for the Church*. 2. köt. 29. o.)?

Jézus a saját példájával mutatja be, hogyan kell segíteni a rászorulókon, és arra hív, hogy mi is tegyük ugyanezt. Először váljunk a barátaikká, azután megismerhetjük a szükségleteiket, majd vezessük őket Jézushoz, aki az egyetlen, aki segíthet rajtuk. Éppen ezt tették a férfiak a történetben. Hozzájuk hasonlóan kell cselekednünk, bármilyen helyzetben találjuk magunkat. Segítsünk az egyetlen Személyhez vezetni az embereket, aki megmentheti őket: Jézushoz!

A környezetben most kiknek van szüksége bizonyos segítségre? Mit fogsz tenni értük?

EGYEDÜL KRISZTUS MÓDSZERE...

Mit tanít a következő történet a szükségben lévőkért végzett misszióról?

Mk 1:23-28

Jn 5:1-9

Ellen G. White egy ötlépéses jézusi módszert ír le azzal kapcsolatban, hogyan lehetünk a szükségben lévők szolgálatára. „Csak Krisztus módszere vezet igazán eredményre az emberekkel való kapcsolatfelvételben. A Megváltó az emberek között mozgott, mint aki a javukat akarja. Együttérzést tanúsított irántuk, elnyerte bizalmukat, azután így szólt: »Kövessetek engem«” (A Nagy Orvos lányomán. Budapest, 1998, Advent Kiadó, 91. o.)!

Először is a szükséget szenvedők közé kell mennünk, időt töltve a megismerésükkel, hogy megértsük, mire is van szükségük - mindezt a jó cselekvésének szándékával. Figyeld meg, mit tett Jézus a mozgásképtelen emberrel a medencénél! Oda ment, „*ahol betegek, vakok, sánták, bénák sokasága feküdt*” (Jn 5:3, ÚRK). Másodszor együttérzést kell tanúsítanunk. Ez időnként nem könnyű a bizalmatlanság miatt, és mert vannak esetek, amikor egyesek éppen a kedvességükkel elnyert bizalommal élnek vissza, használják ki az embereket. Isten mindenestre arra hív, hogy érezzünk együtt másokkal anélkül, hogy bármilyen viszonzást várnánk tőlük. A harmadik lépés, hogy szolgáljuk a szükségleteiket. Ehhez azonban nem elég pusztán a beszéd. Cselekednünk kell, legyen szó barátról vagy idegenről. Jézus beszélgetni kezd a lebénult férfival, megkérdezi, mit szeretne, majd csodát tesz vele. A „tisztátalan lélek” által megszállt ember történetében magához ragadja a helyzet irányítását, és megteszi azt, amit a szorultságban lévő nem tudna megtenni magáért. A negyedik lépés: nyerd el a bizalmat! Amikor szolgálunk az embereknek, segítjük őket, megtanulnak bízni bennünk és abban, amit mondunk nekik. Így amikor Jézusról beszélünk, nyitottabbak lesznek a szavainkra. Jézus nemcsak fizikai gyógyulást akart adni a szenvedőknek, hanem örök életet is Önmagában (lásd Jn 10:10).

Az utolsó lépés pedig, hogy segítsd őket Jézushoz menni! Ez mindkét fél részéről hitet igényel, a segítő és a segített részéről egyaránt.

Mi általában nem tudunk olyan csodákat tenni, mint Jézus. Akkor mégis milyen úton-módon segíthetünk a rászorultakon?

MENEKÜLTEK ÉS BEVÁNDORLÓK

A menekültek és bevándorlók kérdése manapság erősen vitatott, különösen, mert sokan vannak. Háború, természeti katasztrófa vagy csak a jobb gazdasági kilátások reménye a jövőre nézve – ezen okokból milliók hagyják el otthonukat, és roppant nagy szükségük van a segítségre.

Mt 2:13-14 verseiben Jézus is menekültként jelenik meg. Földi szülei, József és Mária arra kényszerültek, hogy éjjel távozzanak Betlehemből. Egyiptomban találtak menedéket Heródes gyilkos keze elől. A Biblia hallgat az egyiptomi tapasztalataikról, de nem nehéz elképzelni, mennyiféle problémába ütközhetek ott. Talán éppen olyanokba, amilyenekkel a mai menekültek is szembesülnek. Ez sok tekintetben hasonló lehet ahhoz, mint ahogy ma keres védelmet sok muszlim, buddhista, hindu, keresztény vagy éppen nem vallásos ember egy új országban.

Általában elmondható, hogy könnyebb barátkozni a saját kultúránkon belül, a magunk nyelvén, ahol sok a közös tényező. Sokkal nehezebb közös pontot találni a menekültekkel és a bevándorlókkal, akik másképp néznek ki, nem beszélnek a nyelvünket, nem azonos vallási értékeket képviselnek, mint mi és másként is étkeznek. Az evangélium arra hív bennünket, hogy lépjunk ki a faji, nemzeti és kulturális komfortzónánkból, és induljunk el azok felé, akik segítséget szenvednek, függetlenül attól, mennyire mások, mint mi.

Olvassuk el 3Móz 23:22, 5Móz 10:19, Zsolt 146:9 és Róm 12:13 verseit! Milyen fontos témát találunk ebben a néhány igeverben?

Miként szolgálhatunk a menekülteknek és a bevándorlóknak? Nehéz kérdés, mivel egyes országokban nem számít politikailag korrektnek sem közérjük menni, sem segíteni őket. Ennek ellenére meg kell tennünk, ami tőlünk telik, hogy segítsünk rajtuk, akik bizonyára igen nehéz időket éltek meg és segítséget szenvednek. Tehát ahogy csak tudunk, segítsünk!

Kezdj imával, majd gyűjts információkat a bevándorlókról, menekültekről! Sok helyen vannak erre hivatott szervezetek. Elkezdhetsz együtt is dolgozni egy ilyen szervezettel, de akár a gyülekezeted szombatiskolai osztálya is indíthat segítő szolgálatot a menekültek és bevándorlók között.

Még ha csak egy kis összeggel is, de miként segíthetsz az általad ismert bevándorlókon, menekülteken?

A SZENVEDŐK SEGÍTÉSE

Ki az, aki nem tapasztalta volna még, hogy milyen fájdalmas a világunk? Akár a gazdagság és az anyagiasság, akár a szegénység és az anyagi szűk-séghelyzetek világában élünk - nem számít. Az emberek szenvednek, fájdalmat élnek át és küzdenek. Elég csak ismernünk azt a megdöbbentő összeget, amelyet a nyugati világban évente antidepresszánsokra költenek, hogy megértsük: az anyagi jólét önmagában egyáltalán nem biztosíték a boldogságra és a békére.

„Az Úr Lelke van énrajtam, aki felkent engem, hogy a szegényeknek az evangéliumot hirdessem, és elküldött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, és a vakoknak a szemük megnyílását, hogy szabadon bocsássam a megtörteteket” (Lk 4:18, ÚRK). Mit tanít ez az ige arról, amit Jézus tett? Nekünk mi a dolgunk azokért, akik szükségben élnek a környezetünkben?

Isten arra hív, hogy minden ember szükségletét betöltsük, még akkor is, ha nem tudjuk, mikor tér meg vagy egyáltalán elfogadja-e valaha Jézust. Az értük végzett munka a missziónk alapja, muszáj segítenünk őket, mert erre van szükségük, mert elfogadtuk Jézust mint Urunkat, és Ő erre hívott el minket.

A jézusi példa olyan bibliai alapelv, amit követnünk kell, még ha nem is tudjuk, hogy lesz-e a rászorultak közülük bárki, aki elfogadja majd Őt, vagy sem.

Hogy igazán segíthessünk, tisztában kell lennünk azzal, mire van szükség. Minden kultúrában más módon bánnak egy baráttal. Indiában az a szokás, hogy a látogatónak ételt és italt szolgálnak fel. Könnyebb egy idegennek jelképes összeget adni, mint megvigasztalni egy barátot, aki épp most vesztett el valakit a szerettei közül. Talán a pénznél vagy bármilyen fizikai dolognál többre van szüksége. Az együttérzés egy problémás időszakban néha nagyobb támaszt jelent.

Fontos alapelv, hogy Jézus segítői legyünk a barátaink között. Ebben először az a célunk, hogy önzetlen szeretetet tanúsítsunk irántuk és értsük meg, mire van szükségük, mielőtt megpróbálnánk segítséget felajánlani. Adjuk meg a kellő segítséget, még akkor is, ha nem tudjuk, hogy készen állnak-e Jézus követésére!

Olvassuk el Mt 25:34-40 verseit! Mit üzen számunkra ez a szakasz?

NAGYOBB SZERETET

Amint mindannyian tudjuk, még hozzá igen jól, a szükségnek sosincs vége. Ha segíteni akarsz, arra számtalan lehetőség kínálkozik. Akár közeli barátok, akár távolról menekültek – az embereknek segítségre van szükségük. Feladatunk, hogy támogassuk őket, amikor és ahogy tudjuk. Jézus az egész földi szolgálata alatt segítette azokat, akik nem tudtak magukon segíteni. Időnként magához vette a kezdeményezést, Ő ment oda hozzájuk. Máskor – mint pl. amikor a mozgásképtelen embert a barátai a tetőn át engedték le Jézushoz – a barátok kezdeményeztek.

„Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja az ő barátaiért” (Jn 15:13). Miként alkalmazhatjuk ezt az alapelvet a másokért végzett szolgálatunkban?

Egy misszionárius család hat évet dolgozott Trinidad és Tobago államában. Az első három évben egy túlnyomórészt hindu és muszlim közösségben laktak. Sok hindu panaszkodott, hogy a keresztények visszautasították a meghívásukat az éves hálaadó istentiszteletükre. Egy nap ezek a keresztények egy hindu barátjuknál jelentek meg egy ilyen hálaadón. Mindezt azért tették, mert követték Jézus példáját: Ő meglátogatta a barátait, amikor meghívták a saját ünnepeikre. A hinduizmusban ráadásul azt tanítják, hogy a látogatók áldást hoznak a vendégfogadó házra. Tegyük egy kísérletet a héten, igyekezzünk összebarátkozni valakivel azért, hogy áldást jelentsünk a számára! Nézd meg a környezetedet, a közösségedet, a faludat vagy a városodat! Ismersz bevándorlókat, menekülteket? Mi a helyzet azokkal, akikkel egy utcában laksz? Mindenkit ismersz? Az adott helyzetedtől függetlenül nem könnyű idegenekkel barátkozni. Először imádkozz és kérd Istent, hogy segítsen! Ő mindenkit ismer, és tudja, melyik idegennel lehetnek barátok. Ne feledd: a cél, hogy a másik barátjává válj, és így segíthess neki eljutni Istenhez segítségért.

Kihívás: Ismerd meg az országodban élő külföldieket vagy nem keresztényeket! A joshuaprojects.org honlapon megtalálhatod a környékeden élő el nem ért népcsoportokat.

Kihívásra fel! Nyiss valaki felé a saját körödön belül! Kezdj el rendszeresen imádkozni érte, miután a következő kérdéseket teszed fel vele kapcsolatban:

- Az illető a barátom – a jézusi barátságmodell szerint?
- Tudom, mire van szüksége?
- Hogy vezethetném őt Jézushoz, hogy ott gyógyulást találjon?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA: Az evangélium írói gyakorlati példákat jegyeztek fel arról, hogyan épített hidakat Jézus az emberekkel, akik más kultúrákból származtak, hogy megmentse őket (Mt 8:28-34; Mk 5:1-20). Arra kaptunk elhívást mi is, hogy ehhez hasonlóan barátkozzunk más kultúrákból származókkal is, így szolgáljunk nekik. Krisztus mindenkiért meghalt, nemtől, nemzeti hovatartozástól, anyagi helyzetétől vagy egyéb háttértől függetlenül. Ezt sosem szabad elfelejtenünk! *„És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkért, hanem az egész viláéért is”* (1Jn 2:2).

„Férfiak és nők nem töltik be Isten tervét, amikor csak saját családi köreik iránt fejezik ki szeretetüket... miközben kizárják azokat a szeretetükből, akiket megvigasztalhatnának és akik felé áldást gyakorolhatnának a szükségleteik enyhítésével... Amikor az Úr azt kéri tőlünk, hogy tegyünk jót másokért az otthonunkon kívül, nem arra gondol, hogy csökkenjen a szeretetünk az otthonunk iránt, vagy kevésbé szeressük a rokonainkat és a hazánkat, hanem hogy terjesszük ki az együttérzésünket mások felé is. Nem szabad a szeretetünket és együttérzésünket négy fal közé zárnunk, az Istentől kapott áldást úgy elrejtenuk, hogy mások ne részesülhessenek velünk együtt annak élvezetében” (Ellen G. White: *The Advent Review and Sabbath Herald*. 1895. október 15.).

Nem elhárítható feladat a Jézus által ránk bízott felelősség, hogy áldás legyünk azok számára, akik a komfortzónánkon kívül esnek, még ha más kultúrákból való vagy egyszerűen gyámoltalan emberekről is legyen szó (Mk 11:17; ApCsel 1:8).

Megbeszélendő kérdések:

1. Mi jelenti a te komfortzónád, és miért kell ebből kilépni, amikor erre van szükség?
2. Milyen következménnyel járt az az incidens, amikor úgy titulálták Jézust, hogy *„a nagyétkű és részeges ember, a vámszedők és bűnösök barátja”* (Mt 11:19)? Mit tett, amiért ilyen vádakkal illették, és mit tanít ez nekünk a misszióról?
3. Meddig mehet el egy keresztény, amikor részt vesz a nem hívők valamilyen ünnepén? Hogy tehetjük ezt meg anélkül, hogy kompromisszumot kötnénk a bibliai elvek tekintetében?

REMÉNYIK SÁNDOR: „TÜNDÉRFOK”

Az életednek van egy titkos csúcsa,
mely rejtve őrzi boldogságod.
Egy sziklafok, ahonnan Te az élet
töretlen teljességét látod,
hol imádkoznál hosszan, térden állva,
mert onnan végtelen a panoráma.

Az életednek van egy titkos csúcsa.
Körös-körül őserdő, ősbozót -
keresztül-kasul vágató csapások,
a sok hamistól nem látni a jót.
Isten előre ment, a csúcson vár be -
csak az a kérdés, hogy odatalálsz-e?

Az életednek van egy titkos csúcsa,
hová a mélyből kibukkan fejed,
s a szépség minden gazdagsága, fénye
megáldja két csodálkozó szemed,
hol tiszta vagy, mint kristálypatakok,
s megnyitod szíved, mint egy ablakot.

Az életednek van egy titkos csúcsa;
vezetnek hozzá szent véletlenek.
Jaj, hogy leszállni kell, jaj, hogy nem adhatsz
a pillanatnak örök életet,
s botlasz újra sok rögös, buta úton...!

De mindegy. Egyszer fenn voltál a csúcson.